

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ ИТАЛИЈЕ О ОЛАКШАЊУ ПРИМЕНЕ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О МЕЂУСОБНОМ ПРУЖАЊУ ПРАВНЕ ПОМОЋИ У КРИВИЧНИМ СТВАРИМА ОД 20. АПРИЛА 1959. ГОДИНЕ

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Републике Србије и Републике Италије о олакшању примене Европске конвенције о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима од 20. априла 1959. године, потписан у Београду, 9. фебруара 2017. године, у оригиналу на српском, италијанском и енглеском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

СПОРАЗУМ
ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И РЕПУБЛИКЕ ИТАЛИЈЕ О
ОЛАКШАЊУ ПРИМЕНЕ ЕВРОПСКЕ КОНВЕНЦИЈЕ О
МЕЂУСОБНОМ ПРУЖАЊУ ПРАВНЕ ПОМОЋИ У
КРИВИЧНИМ СТВАРИМА ОД 20. АПРИЛА 1959. ГОДИНЕ

Република Србија и Република Италија, (у даљем тексту: стране уговорнице);

у циљу побољшања сарадње између две државе у области пружања међусобне правне помоћи у кривичним стварима, укључујући и посебне облике правне помоћи;

истичући да овај споразум има за циљ да допуни одредбе и олакша примену Европске конвенције о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима од 20. априла 1959. године, која остаје на снази за сва питања која нису регулисана овим споразумом;

договориле су се следеће:

Члан 1.

ПРЕДМЕТ

1. Стране уговорнице пружају једна другој, у складу са одредбама Европске конвенције о међусобном пружању правне помоћи у кривичним стварима од 20. априла 1959. године (у даљем тексту: Европска конвенција) и овог споразума, најширу могућу правну помоћ у кривичним стварима.

2. Таква помоћ обухвата, нарочито:

- а) проналажење и идентификацију лица;
- б) уручење и достављање писмена и докумената у вези са кривичним поступком;
- в) позивање сведока, оштећених, лица која су подвргнута кривичном гоњењу и вештака да се добровољно појаве пред надлежним органима државе молиље;
- г) прибављање и достављање писмена, докумената и доказног материјала;
- д) прибављање и достављање мишљења вештака;
- ђ) сведочење или узимање изјава од лица;
- е) испитивање окривљених;
- ж) привремену предају лица лишених слободе како би могла да сведоче, буду испитана или учествују у другим процесним радњама;
- з) вршење провере лица, ствари и локација;
- и) спровођење претреса, замрзавања имовине и заплене;
- ј) конфискација имовине стечене криминалом и свих предмета у вези са кривичним делом;
- к) обавештавање о исходу кривичног поступка и достављање кривичних пресуда и података из судске / казнене евиденције;
- л) размена података у вези са законодавством;

љ) било који други облик правне помоћи који није у супротности са законодавством замољене државе.

Члан 2.

ИЗВРШЕЊЕ ЗАХТЕВА ЗА ПРУЖАЊЕ ПРАВНЕ ПОМОЋИ И ОДЛАГАЊЕ ИЗВРШЕЊА

1. Када замољена страна прими захтев за пружање правне помоћи, она ће поступити у складу са процедурама које је навела страна молиља, под условом да те процедуре нису у супротности са основним начелима њеног националног законодавства, и извршити захтев у најкраћем могућем року, узимајући у обзир све услове које наведе страна молиља.

2. У случају да се захтев за пружање правне помоћи не може извршити, у складу са процедурама или условима које је навела страна молиља, орган замољене стране ће без одлагања о томе обавестити орган стране молиље и навести услове под којима се тај захтев може извршити. У том случају, органи наведени у члану 15. ставу 1. Европске конвенције се међусобно консултују и, у случају да држава молиља прихвати условно пружање помоћи, захтев се извршава на договорени начин.

3. Замољена страна може одложити извршење пружања правне помоћи уколико би наведено извршење ометало кривични поступак који је у току у тој држави, о чему ће благовремено обавестити државу молиљу.

Члан 3.

ДОСТАВЉАЊЕ ЗАХТЕВА ЗА ПРУЖАЊЕ ПРАВНЕ ПОМОЋИ

1. Правосудни орган стране молиље може упутити захтев за правну помоћ директно правосудном органу замољене државе, а одговор се може доставити на исти начин.

2. Примерак захтева за правну помоћ из става 1. доставља се органима наведеним у члану 15. ставу 1. Европске конвенције.

Члан 4.

САСЛУШАЊЕ ПУТЕМ ВИДЕО КОНФЕРЕНЦИЈЕ

1. У случају да се лице налази на територији замољене стране и да мора бити саслушано у својству сведока или вештака од стране надлежних органа стране молиље, страна молиља може затражити да се саслушање обави путем видео конференције, у складу са одредбама овог члана, ако се покаже да није могуће или не би било пожељно да се лице добровољно појави на њеној територији.

2. Саслушање путем видео конференције може се такође затражити ради саслушања лица против којег је покренута истрага или које се кривично гони, уколико је оно сагласано са тим и ако наведено није у супротности са националним законодавством страна уговорница. У том случају, браниоцу лица које се саслушава, дозвољава се присуство на месту на коме се наведено лице налази или пред правосудним органом стране молиље, и омогућава му се поверљива комуникација на даљину са наведеним лицем.

3. Саслушање путем видео конференције обавља се у свим случајевима у којима је лице, чије се саслушање или испитивање тражи, лишено слободе на територији замољене државе.

4. Замољена страна одобриће да се саслушање лица обави путем видео конференције, ако то није у супротности са основним начелима њеног

законодавства и под условом да располаже техничким средствима за такву врсту саслушања.

5. Захтеви за саслушање путем видео конференције садрже, поред предвиђеног чланом 14. Европске конвенције, и разлоге због чега није могуће или не би било пожељно лично присуство лица које није лишено слободе, а које треба да буде саслушано или испитано, у држави молилџи. Такође, захтев треба да садржи назив надлежног органа и лица које ће узимати изјаву.

6. Надлежни орган замољене државе позива лице на саслушање у складу са националним законодавством.

7. У вези са саслушањем путем видео конференције, примењују се следеће одредбе:

- а) надлежни органи обе стране присутни су током саслушања, ако је потребно уз присуство преводиоца. Надлежни орган замољене стране врши идентификацију лица које се саслушава и обезбеђује да се ова радња врши у складу са националним законодавством. Када је надлежни орган замољене стране мишљења да се током саслушања не поступа у складу са основним начелима домаћег законодавства, без одлагања предузима неопходне мере како би наведена радња била обављена у складу са наведеним начелима;
- б) надлежни органи обе стране се међусобно договарају, уколико је потребно, о мерама заштите лица које се позива на саслушање;
- в) на захтев стране молилџе или лица које се позива на саслушање, замољена старана обезбеђује том лицу, уколико је потребно, помоћ преводиоца;
- г) лице које се позива ради давања изјаве може одбити да то учини када закон замољене стране или стране молилџе то предвиђа.

8. Осим у случају из става 7(б) овог члана, надлежни орган замољене стране сачињава, на крају саслушања, званични записник у којем се наводи датум и место саслушања, садржај саслушања, подаци о идентитету саслушаног лица, подаци о идентитету и функцији свих других присутних лица која су узела учешће у саслушању као и техничким условима под којима је обављено саслушање. Надлежни орган замољене стране одмах доставља оригинал поменутог записника надлежном органу стране молилџе, посредством њихових националних органа наведених у члану 15. ставу 1. Европске конвенције.

9. Настале трошкове саслушања путем видео конференције надокнађује страна молилџа, изузев у случају да се замољена страна делимично или у целости одрекне надокнаде трошкова.

10. Замољена страна може да одобри употребу технологија за обављање видео конференције и у друге сврхе, поред наведених у ставу 1. и 2. овог члана, укључујући и ради вршења препознавања лица и предмета као и суочења.

Члан 5.

ИДЕНТИФИКАЦИЈА БАНКАРСКИХ РАЧУНА И ДРУГИХ ФИНАНСИЈСКИХ ПОДАТАКА

1. На захтев стране молилџе, замољена страна одмах утврђује да ли је идентификовано физичко или правно лице које је предмет кривичног гоњења

власник једног или више рачуна у било којој банци, или другој кредитној или финансијској институцији која се налази на њеној територији и доставља страни молиљи релевантне информације, укључујући информације које се тичу идентитета овлашћених лица да користе те рачуне, њиховој локацији и свим трансакцијама по наведеним рачунима.

2. Замољена страна одмах обавештава страну молиљу о исходу својих провера.

3. Пружање помоћи сходно овом члану се не може одбити из разлога банкарске тајне.

Члан 6.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Овај споразум ступа на снагу даном пријема последњег обавештења којим се стане уговорнице дипломатским путем међусобно обавештавају да су завршени унутрашњи правни поступци потребни за ступање на снагу овог споразума.

2. Овај споразум може бити допуњен у било ком тренутку путем писаног споразума између страна уговорница. Свака допуна ступа на снагу у складу са поступком из става 1. овог члана и постаје саставни део овог споразума.

3. Овај споразум се закључује на неодређени временски период. Свака страна уговорница може отказати овај споразум у било ком тренутку писаним обавештењем о отказу упућеном другој страни дипломатским путем. Отказивање ступа на снагу сто осамдесет дана од дана упућивања наведеног обавештења и не утиче на поступке започете пре наведеног отказивања.

КАО ПОТВРДУ НАВЕДЕНОГ, доле потписани, прописно овлашћени од стране својих Влада, потписали су овај споразум.

Сачињено у Београду, дана 9. фебруара 2017. године, у два оригинална примерка сваки на српском, италијанском и енглеском језику, при чему су сви текстови подједнако веродостојни. У случају разлике у тумачењу меродаван је текст на енглеском језику.

ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

ЗА РЕПУБЛИКУ ИТАЛИЈУ

Нела Кубуровић, с.р.

Андреа Орландо, с.р.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.